

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทยและความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง จากแบบสอบถามความสามารถในการใช้ภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังจะนำเสนอต่อไปนี้

1. หาจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาจีน จำแนกตามทักษะทางภาษาที่ชอบ
2. หาจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาจีน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน
3. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน
4. หาจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาจีน จำแนกตามความสามารถการใช้ภาษาไทย
5. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความสามารถการใช้ภาษาไทยในแต่ละด้านของนักศึกษาจีน
6. หาสหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาจีน จำแนกตามทักษะทางภาษาที่ชอบ

ทักษะทางภาษาที่ชอบ	จำนวน	ร้อยละ
การฟัง	3	17.64
การพูด	6	35.30
การอ่าน	4	23.53
การเขียน	4	23.53

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่ชอบทักษะการพูด

ตาราง 3 จำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาจีน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ดีมาก	5	29.42
ดี	4	23.53
ปานกลาง	6	35.29
ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	2	11.76
รวม	17	100.00

จากตาราง 3 สรุปว่ามีจำนวนนักศึกษาจีน มากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ52.94) อยู่ในเกณฑ์ดี และ ดี มาก

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน
จำแนกตามทักษะทางภาษา

ผลสัมฤทธิ์	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การฟัง	5	4.71	0.59
การพูด	5	4.44	0.63
การอ่าน	5	4.00	0.73
การเขียน	5	4.47	0.51
รวม	20	17.62	1.96

จากตาราง 4 สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของทักษะการฟัง มีค่าสูงสุด รองลงมาคือทักษะการเขียน ทักษะการพูด และทักษะการอ่าน

ตาราง 5 จำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาจีน จำแนกตามความสามารถการใช้ภาษาไทย

ระดับ	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	1	5.88
ดี	8	47.06
ปานกลาง	8	47.06
ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	—	—

จากตาราง 5 สรุปว่ามีจำนวนนักศึกษาจีนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 52.94) อยู่ในเกณฑ์ดี และดีมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถการใช้ ภาษาไทยในแต่ละด้าน

	ความสามารถ	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การฟัง	25	16.35	2.42	
การพูด	25	20.53	1.18	
การอ่าน	25	15.59	2.24	
การเขียน	25	18.94	1.71	
รวม	100	71.35	5.98	

จากตาราง 6 สรุปว่า ความสามารถในการใช้ภาษาในด้านการพูดมีค่าสูงสุด รองลงมาก็คือความสามารถในการเขียน ความสามารถในการฟัง และ ความสามารถในการอ่าน

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทย จำแนกตามทักษะต่าง ๆ

ทักษะทางภาษา	ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้	ความสามารถการใช้ภาษา
การฟัง	ดี (4.71)	ปานกลาง (16.35)
การเขียน	ปานกลาง (4.47)	ดี (18.94)
การพูด	ปานกลาง (4.44)	ดี (20.53)
การอ่าน	ปานกลาง (4.00)	ปานกลาง (15.59)

จากตารางที่ 7 สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในทักษะการฟังของนักศึกษาจีนอยู่ในระดับที่ดี ส่วนอีกสามทักษะอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความสามารถการใช้ภาษาในด้านการเขียนและการพูดอยู่ในระดับที่ดี และในด้านการฟังและการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทย
ของนักศึกษาจีน

ความสัมพันธ์	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
การฟัง	+.363
การพูด	+462
การอ่าน	+594
การเขียน	+317
ผลสัมฤทธิ์รวมการเรียนรู้และความสามารถรวมของการใช้ภาษา	+731

จากตาราง 7 สรุปว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทยในแต่ละทักษะ
ของนักศึกษาจีน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ส่วนผลสัมฤทธิ์รวมการเรียนรู้และความ
สามารถรวมของการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถการใช้ภาษาไทยและ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการใช้ภาษาไทยกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทยตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง รวมทั้งหมด 17 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย ซึ่งได้แก่แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาไทย ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ปีที่ 4 จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วยส่วนที่ 1. รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบทดสอบ และส่วนที่ 2. แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาไทย ซึ่งมีทั้งหมด 4 ตอน คือ แบบทดสอบความสามารถการฟัง เป็นแบบสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แบบทดสอบความสามารถการพูด เป็นการให้นักศึกษาเตรียมการพูด 1 หัวข้อจากที่กำหนด ให้นักศึกษาพูดคนละ 3-5 นาที หลังจากนั้นให้พูดแบบจับพลัน โดยเลือก 1 หัวข้อจากที่กำหนด เตรียม 1 นาที พูดไม่เกิน 5 นาที ไม่ต่ำกว่า 2 นาที สุดท้ายตอบคำถามของผู้สอบ 1 คำถามจากที่กำหนด เวลาตอบคำถามไม่เกิน 1 นาที แบบทดสอบความสามารถการอ่าน เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก 30 ข้อ และอ่านออกเสียง บทความ

1 บท แบบทดสอบความสามารถการเขียน เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก 10 ข้อ เชื่อมคำเป็นบทความ 1 บท ให้เขียนจดหมายถึงคนใดคนหนึ่ง 1 ฉบับ และเขียนเรียงความแสดงความคิดเห็นตามหัวข้อที่กำหนดไว้ 1 เรื่อง แล้วสร้างเกณฑ์ประเมินผลการทดสอบความสามารถการพูด และการเขียน การปรับปรุงเครื่องมือทดสอบ ได้นำแบบสอบที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 2 ท่านและผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทยจำนวน 3 ท่าน ซึ่งหนึ่งในสามท่านนั้นเป็นอาจารย์จีนที่เชี่ยวชาญทั้งภาษาจีนและภาษาไทย ช่วยตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องของแบบทดสอบและภาษาที่ใช้ในแบบทดสอบ โดยใช้หลักผู้เชี่ยวชาญสองในสามท่านเห็นด้วยเป็นเกณฑ์ในการตัดสินความเหมาะสมของข้อสอบแต่ละข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัย นำแบบทดสอบความสามารถใช้ภาษาไทย ไปทดสอบนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง จำนวน 17 คน ด้วยตนเอง และเพื่อตรวจสอบผลของการเก็บรวบรวมข้อมูลความสามารถพูดและความสามารถในการอ่านออกเสียง ผู้วิจัยได้นำเครื่องบันทึกเสียงไปด้วย 1 เครื่อง เพื่อบันทึกเสียงของประชากรทดสอบเป็นรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำกระดาษคำตอบของนักศึกษามาให้ผู้เชี่ยวชาญภาษาไทย ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสถิติคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ทักษะทางภาษาที่นักศึกษาจีนชอบคือ การพูด ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะการฟังของนักศึกษาได้คะแนนสูงสุดเป็นอันดับที่ 1 อยู่ในระดับที่ดี รองลงมาคือการเขียน การพูด และการอ่าน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง
2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.94) อยู่ในเกณฑ์ดีมากและดี

3. ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน ความสามารถในการพูดได้ค่าสูงสุด รองลงมา คือ ความสามารถในการเขียน ซึ่งการพูดกับการเขียนนั้นอยู่ในระดับที่ดี รองต่อไปคือความสามารถในการฟัง และ ความสามารถในการอ่าน ซึ่งอยู่ที่ระดับปานกลาง

4. ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.94) อยู่ในเกณฑ์ดีมากและดี

5. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทยในแต่ละทักษะของนักศึกษาจีน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ส่วนผลสัมฤทธิ์รวมการเรียนรู้และความสามารถรวมของการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการพิจารณาผลการทดสอบความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ดีและดีมาก และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความสามารถการใช้ภาษาไทยแต่ละด้านแล้ว พบว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถการใช้ภาษาไทยแต่ละด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ความสามารถในการพูด ความสามารถในการเขียน ความสามารถในการฟัง และ ความสามารถในการอ่าน

ค่าเฉลี่ยความสามารถการพูดและการเขียนของนักศึกษาจีนสูง แสดงว่า นักศึกษามีความสามารถในการพูดและการเขียนอยู่ในระดับที่ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง เน้นทักษะการพูดและการเขียนโดยตลอด

ค่าเฉลี่ยความสามารถการฟังของนักศึกษาจีนปานกลาง แสดงว่านักศึกษามีความสามารถในการฟังอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสฝึกการฟังอย่างสม่ำเสมอ การฝึกทักษะการฟังนั้น ส่วนใหญ่อาศัยชั่วโมงเรียนเป็นหลัก เพราะแหล่งข้อมูลมีอยู่จำกัด ซึ่งวิธีการที่จะพัฒนาความสามารถการฟังของนักศึกษานอกจากฝึกให้นักศึกษามีนิสัยชอบการฟังแล้วยังควรใช้แบบฝึกหัดการเรียนการสอนทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ ดังที่ ปิยนุช สอาดสุด (2540, หน้า 87) ได้สรุปว่า หลังจากนักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณแล้ว นักเรียนมีทักษะทางการฟังเพิ่มขึ้น มีทักษะการฟังสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกและสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้แล้วยังควรใช้แบบฝึกต่าง ๆ ที่มีรูปแบบหลากหลาย ดังเช่น บุญบา พิทักษ์ (2543, หน้า 50) ได้

กล่าวสรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟังสูงกว่านักเรียนที่ไม่ใช่แบบฝึกเสริมทักษะการฟังคะแนนพัฒนาการของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการฟังมากกว่านักเรียนที่ไม่ใช่แบบฝึกเสริมทักษะการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย และปียัตร์ ศรีนาค (2540 , หน้า 33) ได้กล่าวสรุปว่าทักษะการฟังจับใจความของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001

ค่าเฉลี่ยความสามารถการอ่านของนักศึกษาจีนปานกลาง แสดงว่านักศึกษามีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่มีนิสัยชอบอ่าน การฝึกทักษะการอ่านนั้น ส่วนใหญ่อาศัยชั่วโมงเรียนเป็นหลัก และสื่อที่นำมาใช้ในการสอนนั้นส่วนใหญ่เป็นหนังสือพิมพ์และเรื่องสั้น ซึ่งไม่สามารถทำให้นักศึกษาเกิดความต้องการในการอ่าน วิธีการที่จะพัฒนาความสามารถการอ่านก็คือ ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดนิสัยรักการอ่าน โดยใช้สื่อประเภทต่าง ๆ ที่นักศึกษาสนใจ การใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ดังที่ ปริมวดี ประยูรสุข (2525 , หน้า 95) ได้กล่าวสรุปว่า นักเรียนให้ความสนใจอ่านนิทานทุกประเภทในระดับมาก โดยเฉพาะนิทานประเภทจินตนาการและนิทานอิงประวัติศาสตร์และศาสนา มีค่าความสนใจมากเป็นอันดับที่ 1 และที่ 2 ต่อไปคือประเภทเทพนิยายและวรรณคดี นอกจากนี้แล้ว ยังควรใช้แบบฝึกทักษะการอ่านต่าง ๆ ดังที่ อรษา บุญปัญญา (2540 , หน้า 38) ได้สรุปว่า ความก้าวหน้าทางการอ่านของนักศึกษาหลังการฝึกอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีคะแนนสูงกว่าก่อนการฝึกอ่าน โดยใช้แบบฝึกความก้าวหน้าทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ผลการวิจัยของวันไชย ไทโยใหม่ (2539 , หน้า 45) สรุปได้ว่า คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและของกลุ่มทดลอง คะแนนการสอบสองครั้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการพิจารณาการเปรียบเทียบผลการทดสอบความสามารถการใช้ภาษาไทยและผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน สรุปได้ว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาไทยสูงก็จะมีความสามารถในการเรียนภาษาไทยสูง ทั้งนี้ก็เพราะว่าแนวการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่งมุ่งเน้นพัฒนาความสามารถการใช้ภาษา กล่าวคือ ระหว่างการเรียนการสอนนั้น อาจารย์ผู้สอนจะพยายามใช้แบบฝึกหัดและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ให้นักศึกษามีโอกาสใช้ภาษาไทยให้มากที่สุดโดยเฉพาะในด้านการพูดและการเขียน เช่น ให้นักศึกษาบรรยายในหัวข้อต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน ให้นักศึกษาฝึกเขียนการบันทึกประจำวัน เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ค่อนข้างยากสำหรับ

นักศึกษา เพราะมีอุปสรรคเรื่องคำศัพท์และหลักภาษามากมาย ศึกษาโดยเฉพาะในตอนแรก ต้องอาศัยการท่องจำเป็นหลัก กิจกรรมเหล่านี้ทำให้นักศึกษามองระบบประสบการณ์และข้อมูลไม่น้อยที่สามารถเอาไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ เช่นไปพูดคุยกับอาจารย์ นักศึกษาหรือนักท่องเที่ยวคนไทย เป็นต้น ระหว่างการฝึกใช้ภาษาไทย ข้อบกพร่องต่าง ๆ ของการใช้ภาษา ก็ได้รับการแก้ไขอย่างทีละนิดทีละน้อย จนสามารถใช้ภาษาอย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว สุดท้ายการท่องจำก็กลายเป็นความสามารถการใช้ภาษา สารที่ใช้ในการสอนนั้น ก็เน้นการใช้สารที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ข่าววิทยุ หนังสือพิมพ์ รายวัน เป็นต้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ ปักกิ่ง มุ่งเน้นให้นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาไทยทั้งในด้านการพูด การเขียน การฟังและการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวการทดสอบความสามารถการใช้ภาษาไทย ที่เน้นการแก้ปัญหาที่จะได้พบในชีวิตจริง ๆ ดังนั้นผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้จึงสอดคล้องกับผลการทดสอบ กล่าวคือนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทยสูงก็จะมีความสามารถในการเรียนภาษาไทยสูง

สิ่งที่น่าสังเกตก็คือจากผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาจีน พบว่าจะเน้นทักษะการฟังอยู่ในระดับที่ 1 และการพูดอยู่ในระดับที่ 3 ส่วนจากผลการทดสอบความสามารถการใช้ภาษาไทยพบว่า คะแนนความสามารถการพูดอยู่ในระดับที่ 1 และความสามารถการฟังอยู่ในระดับที่ 3 จากการสัมภาษณ์พบว่า หลังจากสอบปลายภาคในภาคเรียนที่ 6 แล้ว มีนักศึกษาหลายคนติดต่อกับบริษัทท่องเที่ยว ใช้เวลาว่างพานักท่องเที่ยวชาวไทยไปเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ จึงมีโอกาสฝึกพูดภาษาไทยมากขึ้น ทั้งนี้อาจจะเป็นเหตุที่ทำให้ความสามารถการพูดของนักศึกษาได้รับการพัฒนา ส่วนคะแนนผลสัมฤทธิ์การฟังอยู่ในอันดับที่ 1 และอยู่ในระดับที่ดี แต่ผลการทดสอบความสามารถการฟังปรากฏว่าอยู่ในอันดับที่ 3 และอยู่ในระดับปานกลาง จากการสัมภาษณ์พบว่า การสอนวิชาการฟังของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง เน้นการแปลความ และการสรุปความมากกว่าการฟังอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งต้องอาศัยความแม่นยำและไหวพริบในการฟังมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังต่อไปควรเสริมกิจกรรมฝึกการฟังอย่างมีวิจารณญาณให้มากยิ่งขึ้น

ในทางด้านหลักสูตรการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง ได้จัดอย่างมีระบบ เช่นในปีที่ 1 สอนความรู้พื้นฐานของภาษาไทยเป็นหลัก เริ่มสอนตั้งแต่ระบบเสียง โดยเน้นความถูกต้อง ชัดเจนในการออกเสียง เช่นฝึกให้ออกเสียงพยัญชนะตัว "ร" กับตัว "ล" ให้ชัด เป็นต้น นอกจากนี้แล้ว ยังสอนบทสนทนาที่ไม่ค่อยยาก เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ในปีที่ 2 และปีที่ 3 นักศึกษาจะได้มีโอกาสเรียนทักษะทางภาษา 4 ทักษะพร้อมกัน เพียงแต่ว่าเนื้อหาจะยากขึ้น

ไปเรื่อย ๆ เช่นวิชาการอ่านของปีที่ 2 ส่วนใหญ่สอนบทความสั้น ๆ และเรื่องสั้น ในปี 3 จะสอนการอ่านหนังสือพิมพ์ และในปี 4 จะสอนการอ่านวรรณกรรม วรรณคดีไทย การที่ทางมหาวิทยาลัยได้ให้อาจารย์มีอิสรภาพในการสอนนั้น มีข้อดีตรงที่ว่าทำให้อาจารย์ได้ใช้ความคิดอิสระในการจัดการเรียนการสอน และมีความกระตือรือร้นในการค้นคว้าศึกษาความรู้ใหม่อยู่เสมอ และผลที่ปรากฏก็เป็นที่น่าพอใจ เพราะอาจารย์แต่ละท่านไม่เพียงแต่มีความรู้ความสามารถในการสอน และยังมีประสบการณ์มากมายที่ได้สะสมมาหลายสิบปี ที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง อาจารย์ทุกท่านมีความรับผิดชอบสูงในหน้าที่การงาน จึงทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพ ส่วนข้อเสียก็คือ เนื้อหาที่สอนในแต่ละวิชาขาดความต่อเนื่องกัน ถึงแม้ว่าระหว่างอาจารย์จะมีการประสานงานกันอยู่เสมอ ข้อเสียอีกประการหนึ่งก็คือ สำหรับอาจารย์ใหม่มักจะรู้สึกสับสน โดยไม่ทราบควรจะเริ่มสอนอย่างไร เพราะยังขาดประสบการณ์ในการสอน ดังนั้นเพื่อให้การเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่งมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเป็นไปตามอย่างอย่างต่อเนื่อง ควรปรับปรุงเพิ่มเติมหลักสูตรให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัยในหัวข้อนี้ โดยใช้ประชากรกลุ่มใหม่
2. ควรมีการวิจัยความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติในมหาวิทยาลัยอื่น
3. ควรมีการวิจัยปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพมากขึ้น